

Geológusok és a bányakapitányság döntenek el a Rudasfürdő aluljáróépítésének sorsát

Biztató közeledés a közmunkatanács és a főváros felfogása között

Néhány héttel ezelőtt úgy látszott, hogy a Közmunkatanács és a főváros ellentétes felfogásán végleg megfeneklik a Rudasfürdő újjáépítésének, illetve az ott tervezett reumakórház létesítésének terve. Minden tényező tisztában van azonban vele, hogy nemzetgazdasági szempontból rendkívül fontos a rendelkezésre álló páratlan gyógyforrásokat olyan formában a hazai és külföldi betegek rendelkezésére bocsátani, amilyent a modern orvosi és gyógyászati szempontok megkövetelnek.

Huszár Aladár főpolgármesteré az érdem, hogy ezek az ellentétek a napokban nagyjában elsimulak

és úgy látszik, hogy sikerül a főváros és Közmunkatanács felfogása között olyan kivezető utat találni, amelynek eredményeképpen megvalósul a Rudas újjászületése. Az elmúlt héten a Bányakapitányság, a Földtani Intézet és a főváros képviselőinek részvételével újabb szemle volt a Rudasfürdőnél. Ezúttal arról volt szó, hogy a Közmunkatanács részéről szorgalmazott aluljárót meg lehet-e építeni a források veszélyeztetése nélkül? A Bányakapitányság szakértői és a geológusok a szemlén csak általános tájékozódást szereztek, míg a részletes vizsgálatokra csak a jövő héten kerül a sor. A geológusok és a bányamérnökök leereszkednek a források barlangjaiba, azután

a föld mélyében különböző fúrásokat és rétegvizsgálatokat végeznek.

Csak ennek a hetekig tartó munkának a befejezésével lesznek abban a helyzetben, hogy javaslatukat megtegyék. A szemlére hivatalos volt a Szent Imrefürdő igazgatósága is, mert ez az intézmény szintén a Rudas forrásainak védőterületén belül fekszik.

Hogy a geológusok, illetve a Földtani Intézet és a Bányakapitányság szakvéleménye hogyan fog hangozni, azt természetesen előre megmondani nem lehet. Azonban annyi már a keddi szemlén is észrevehető volt, hogy a geológusok, akik ismerik a helyi lelkesednek túlságosan a szőnyegen levő „aluljáró” viszonyokkal és a gyógyforrások természetét, nem tervéért. Az aluljáró megépítése esetén ugyanis a Hungária forrást a tervezett új útvonal feltétlenül érinti, de bizonytalanná válna a sorsa a Rákóczi-forrásnak is, amely tudvalevően a mostani úttest alatt, a két villamosvágány között, a föld mélyében fakad. Fokozza a tervvel szemben fennálló aggályt az is, hogy az aluljárós megoldás esetén

hatalmas támfalakat kellene építeni a hídfele alatt,

ennek a megalapozásánál pedig szinte biztosra lehet venni, hogy feltörnek azok a vizek, amelyek eltömése az Erzsébet-híd építésénél olyan sok gondot okozott. A Szent Imrefürdő képviselője a szemlén hangoztatta is, hogy az Erzsébet-híd építése idején a fürdő forrásai egy időre teljesen elszöktek és csak nagyarányú tömitések után kapták vissza vizüket.

Mindenesetre úgy a főváros vezetősége, mint a Közmunkatanács érdeklődéssel várja a geológusok és a bányaszakértők véleményét. Ettől függetlenül azonban máris olyan felfogás alakult ki, amiből arra lehet következtetni, hogy

a Közmunkák Tanácsa hozzájárul a főváros által tervezett ideiglenes megoldáshoz:

a Gellért-hegy alatti úttest kiszélesítéséhez és a teherforgalomnak a megfelelően átépített alsó rakpartra való áttereléséhez. Ezzel szemben a fővárosnak vállalni kell az aluljáró megépítését, amennyiben ahhoz a Földtani Intézet és a Bányakapitányság hozzájárul, illetve azt geológiai és hidrológiai szempontból megoldhatónak találják. Amennyiben ez a megegyezés hamarosan létrejön, úgy a Rudasfürdő átépítéséhez néhány hónapon belül hozzákezdnek

abból a pénzből, amit kölcsönképpen a kereskedelmi miniszter helyezett kilátásba.

Megvalósul a Dunapartra tervezett gyógsétány és az új ivócsarnok is. A földművelésügyi minisztérium vízrajzi osztályától szerzett adatok szerint az alsó rakpart elárasztságától nem kell tartani. Az utolsó 33 esztendőben mindössze 59 olyan nap volt, amikor a Duna az alsó rakpart forgalmát megakadályozta. Az utolsó kétszáz év alatt pedig 31-szer emelkedett a víz hat méter fölé és 16-szor haladta meg a 6¼ méteres magasságot. A statisztikából tehát kiderül, hogy az alsó rakpart csak nagyritkán kerül egy-két napig víz alá és ez nem lehet komoly akadály a közlekedés lebonyolításának.

Az új kazánház építésére hirdetett pályázat a napokban járt le és az alagsorban levő régi kőfürdő megfelelő átépítését erre a célra rövidesen megkezdik. A gázművek a szükséges kazánokat már januárban megrendelték és ezeket is leszállítják hamarosan, úgyhogy

az építkezést júliusig befejezik.

A régi kazánház lebontásához azonban már csak az összel fognak hozzá, hogy a nyári szezont ezek a munkák ne háborítsák. Ha tehát újabb bonyodalmak nem merülnek fel, akkor most remény van arra, hogy egy év múlva az Erzsébet-hídnél, a Gellért-hegy tövében már megnyílik a modern kis gyógyfürdő, a polgári reuma-szanatórium és körülötte a gyógyforrások ivócsarnokai, hogy magvát képezzék az új Tabán területével kialakuló nagyszabású fürdővárosnak.

Fov. Hírlap
1934 IV. 11